

Сніг у саду

Михайль Семенко

Місяці жду.
Мені без нього лячно.
Сніг забіліє в самотнім саду —
Серце заб'єсь доброзичливо і вдячно.
Пусто і тоскно ніччю в селі.
Я тут чужий і настроєний ворожо.
Дивлюсь з порога на далекий ліс
І хочеться бути замість Дуная сторожем.
І хто повірить — що я народився тут!
Скільки вдень на селі галасів.
Який чужий, чужий мені цей статут.
Дитинячих відчужань не зосталося.
Око не звикне, в темряві мені лячно.
Боже, сніг ледве біліє в саду.
На душі — якась моторошність. Мрячно.
Місяця жду.